

Toamna lui Musatescu in Campulung

Toamna....e toamna iar si ploua cu lacrimi de catifea uscata....lacrimi fosnitoare si sfaramicioase, ploua cu frunze colorate peste orasul nostru. Din nou strazile sunt acoperite cu frunze, covoare tesute de vantul parfumat. Stoluri de pasari intuneca cerul..pleaca, pleaca departe acum in mijloc de toamna si oamenii vor plange in curand de dorul lor, la fel cum "in fiecare zi de primavara cand vin randunelele, pesimistul fredoneaza "vezi randunelele se duc""...

E toamna...dragul nostru bulevard Pardon,centrul si sufletul orasului e inundat...ocean de frunze...Una cate una se dezlipesc usor..valseaza...si cad tinandu-se in brate in tarana, asfaltul cald si prafuit se joaca cu ele...bancutele vechi si crapate asteapta cuminti trosnind usor la adierea vantului. Tablou de toamna...pictura, pastel... visuri, amintiri, toamna...! Gradina`Merci e desprinsa parca dintr-un basm, mii de culori, nuante aprinse, copaci-s in flacari, alee de ceara topita... Toamna, belsugul, "dragostea! Batai de inima pentru dureri de cap.Sentimentul care vine in galop si dispare in varful picioarelor".Cupluri se plimba prin furtuna de frunze, puzderie de culori, saruturi, arome fructate...! Trupurile le sunt reci dar focul din inima lor ii incalzesc"focul sacru nu se aprinde cu chibirite", flacara dragostei le lumineaza calea si le hraneste sufletele. Leaganele se misca singure... vantul le leagana. Minciute cu spini,fructele maronii se zaresc printre firele ingalbenite de iarba. Contrast de culori, parfumuri imbietoare, inimi calde si suflete frumoase, oameni buni.. dar cum afirma si dragul nostru Tudor Musatescu " E frumos sa vii bun, dar trebuie sa fi si bun la ceva".

Norii grasuti plutesc alene, cerul e greu ca de plumb .. e de-a dreptul fermecator,te fura peisajul...la fel cum e atunci "cand privesti marea, gandul o ia in deriva"...e sfarsitul unei zile parfumate de octombire in Campulung... Se lasa frigul..."oamenii nu sunt sensibili la frig, chiar si gerul ii lasa rece." Aripile noptii se aud falfaind tot mai aproape...aripi negre, smoala, taciune stins...intuneric..se lasa noaptea," noaptea, viteza gandului circula in "ani-intuneric". Apare luna....Luna-i de lapte, lapte si miere... Suvite 'naclaite de ceata se intind prin imprejurimi, glasurile scot aburi...E-o noapte rece de octombrie... Acesta este Campulungul in mijlocul toamnei ca samburele in gutuie...parfumat si colorat, acesta este Campulungul lui Musatescu, asa cum el exlama :"*Câmpulungului ăstuia i-am iubit oamenii și pridvoarele, burnițele și parcurile, copiii și pensionarii, „gurile rele” și pe „spurcații” lor, cârciumile și dealurile, ospitalitatea și mândria, „talienii” din Schei și țiganii de pe strada „Francezilor”, voievozii și țățele, am iubit într-un cuvânt toată „marfa” pe care acest pitoresc (și, pentru mine, unic oraș de pe lume) mi-a oferit-o pe tarabele lui de soare, din coșurile lui de flori și pe părțile de săniuș de pe dealul lui Broz de la biserica Sf. Ilie în sus*".